

POSTANOWIENIE

Dnia 7 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Kołodziejski

w sprawie **A.K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 7 września 2023 r.,

wniosku obrońcy skazanego o ustalenie dodatkowych kosztów obrony z urzędu w postępowaniu kasacyjnym

na podstawie art. 626 § 2 *a contrario* w zw. z art. 637a k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 14 czerwca 2023 r., sygn. akt II KK 197/23 oddalił jako oczywiście bezzasadną kasację sporządzoną i wniesioną na korzyść skazanego przez wyznaczonego dla niego obrońcę z urzędu – adw. E.M. W pkt 2 wskazanego postanowienia zasądzono na rzecz obrońcy z urzędu kwotę 442,80 zł, w tym 23% VAT, tytułem opłaty za sporządzenie i wniesienie kasacji.

W dniu 3 sierpnia 2023 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek obrońcy o „uzupełnienie” postanowienia w zakresie nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu według norm przepisanych, o dalszą kwotę 295,20 zł, bowiem jego zdaniem zasądzona rzeczonym postanowieniem kwota powinna wynosić 738 zł (w tym należny podatek VAT). Jako podstawę kierowanego wniosku adw. E.M. wskazała § 17 ust. 3 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 18 z późn. zm.)

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy nie zasługiwał na uwzględnienie.

Adw. E.M. swoje żądanie „uzupełnienia” postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2023 r., sygn. akt II KK 197/23 oparła na treści § 17 ust. 3 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz.U. 2019, poz. 18 z późn. zm.). Przepis ten istotnie przewiduje wysokość opłaty za sporządzenie i wniesienie kasacji w kwocie 600 zł (738 zł wraz z 23% VAT), jednak w sprawach, w których w pierwszej instancji orzeczenie wydał sąd okręgowy lub wojskowy sąd okręgowy. W przedmiotowej sprawie kasacja wywiedziona została od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 17 listopada 2022 r., sygn. akt XI Ka 914/22, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Chełmie z dnia 21 czerwca 2022 r., sygn. akt VII K 250/21. Skoro zatem sądem orzekającym w pierwszej instancji był sąd rejonowy, to zastosowanie miał § 17 ust. 3 pkt 1 wskazanego wyżej rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości, przewidujący opłatę w wysokości 360 zł (442,80 zł wraz z 23% VAT). Taką też kwotę Sąd Najwyższy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. E.M. w postanowieniu z dnia 14 czerwca 2023 r. oddalającym kasację jako oczywiście bezzasadną. Powyższe znalazło odzwierciedlenie w uzasadnieniu wskazanego orzeczenia, w którym Sąd Najwyższy szczegółowo wyjaśnił motywy rozstrzygnięcia o kosztach sądowych za postępowanie kasacyjne, przywołując m.in. mające zastosowanie przepisy.

Z tych też względów postanowiono jak w sentencji.

(P.B.)

[f.n]

